

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE: DRUKKERIJ COLLEX
REGULIERENWAL (Stoenderpoort)
— TONGEREN —
Postчек N° 84855. — Telefoon 19.

AANKONDINGEN.
Brijs per regel fr. 1,00
Dusheen Allerlei en Provincie-
nieuws, volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDINGEN:
Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Elke regel meer fr. 0,75

Sterf'ag van Koning Albert

Verleden Donderdag was het de vierde verjaardag van den tragischen dood van Koning Albert: neerstort van de tragische rots van Marche-les-Dames, op den slag dood.

Vier jaren zijn voorbij en nog voelen wij ons gemoed bekneld als wij terugdenken aan het oogenblik van ware verplettering dat we beleefden toen het hachelijk nieuws ons dien Zondag morgen bereikte. Het was alsof het leven der natie vijf minuten lang volledig stilstand en alsof een radeeloze angst de gansche bevolking had aan gegrepen.

Want het was geen Koning die ons ontvallen was, het was de leider, de voorlichter, het symbool van al wat schoon, edel, en ridderlijk was, welke ons was ont-rukt.

De wereldoorlog had zijne figuur in de geschiedenis doen treden, zijn dood deed hem voor altijd plaats nemen in het hart der bevolking.

In het Boek I der Macchebeeërs, hoofdstuk IX, vers 20-21, staat geschreven:

« Allen bewoonden hem, en lieten over hem groot weegklag horen, en het volk zei: Hoe is hij gevallen, de held, hij die zijn volk redde? »

Hij die zijn volk redde: Dit is het beeld van Koning Albert, dat wij het liefst voor oogen hebben en dat wij, van geslacht tot geslacht, aan onze nakomelingen zullen voorschilderen, opdat het nooit zou vergeten worden in den loop der eeuwen.

Zo lang ons volk het beeld van Koning Albert zal vereeren en zijn voorbeeld verheerlijken, zal het trouw blijven aan de idealen van grootheid en adel, die de Hollandenopvoeding der gansche wereld heeft verpersoonlijkt.

Met die idealen voor oogen zullen wij nooit de schuld van erkentelijkheid uit het oog verliezen die wij aan hem en aan zijne opvolgers verschuldigd zijn.

En die schuld is: het erfgoed dat Hij ons nabiet trouw en zorgvuldig te bewaren en het als de kostbaarste schat te verdedigen tegen welken vijand ook, de binnenlandse en de buitenlandse: de eenheid en de onschendbaarheid van dit vaderland, waarvan hij de edelste dienaar was.

Belgen, weest nooit ontroou aan de nagedachtenis van dezen vorst, die het hoogste zinnebeeld van eer en van plicht was en wiens figuur in alle tijden zal voortleven, omstraald door den vierdovoudigen lichtkrans van eenvoud, godsdienst, wijsheid en dapperheid.

Een goede christen.

Veel, zeer veel is er over Koning Albert geschreven, want hij was een voorbeeldig vorst, een dapper soldaat en een goed christen mensch.

Toen in 1914 de oorlog uitbrak en Koning Albert met zijn leger moest optrekken tegen Duitschland, sprak hij: « God zal met ons zijn in den strijd voor ons recht ». En in de zwaarste daen in 1914 zei hij tegen Mgr. Marinis: « Monseigneur, het beste wat we doen kunnen is bidden. . . . Dat is ons grootste heil ».

Steeds was hij stipt in 't vervullen zijner christelijke plichten.

Eens was hij op reis in Indië. Op een Zondag wou hij een uitstap doen met zijn vrienden. Iemand legde hem het reisprogramma voor.

« Iets zijt gij vergeten, zei hij heel eenvoudig, de H. Mis, en die gaat voor ». Op zekerden dag ging hij de kerk te Cierngon (Namen) binnen om te biechten. De menschen die aan den biechtstoel han beurt afwachten, wilden hem laten voorgaan, doch hij weigerde beslist.

— Neen, zei hij, hier zijn we allemaal gelijk.

Zijne nederigheid.

Als christen mensch was hij de nederigheid in persoon, want waar hij herkend werd op zijn buitenlandsch verblijf, vertrok hij zoo gauw hij kon om de menschen niet te verplichten zich in acht te nemen voor hem. Die schoone deugd had hij reeds als prins. Hij verbleef eens in Duitschland en wou te Potsdam den trein nemen. Hij kwam eenige minuten te vroeg, nam een kaartje en bleef gewoon in de wachtkamer. Maar de trein kwam niet. Het wachten duurde reeds een half uur, toen de prins aan den statievoorste ging vragen wat er scheelde.

— Wat wilt ge, antwoordde deze, de trein staat klaar, maar ik mag de reizigers niet buiten laten vooraleer prins Albert van België toegekomen is.

Laten wij onze Koning niet vergeten, die ons veel te vroeg werd ontruk. Brengen we hem de schoone hulde van een denkbaar gebed.

Leest en verspreid!
DE POSTRIJDER
Het eerste blad van Limburg

BELGIË TEGENOVER EUROPA

DE ONDULDBARE HOUDING DER SOCIALISTEN.

Op het oogenblik dat gansch Europa op stelten staat, en dat iedereen zich afvraagt wat er in de eerstkomende daen kan gebeuren in de Middellandsche Zee en in Centraal-Europa, is het goed eraan te herinneren, dat het Internationaal Statuut van België op eene meesterlijke wijze werd vastgesteld door de Koninklijke rede van 14 October 1936.

België is teruggekeerd tot eene werkelijke politiek van zelfstandigheid. Geen enkele politieke of militaire verbintenis kan ons nog verplichten. Ons Lidmaatchap bij den Volkenbond is nog slechts van principieel aard.

België wij goede betrekkingen onderhouden met al de landen en wencht zich onder geen voorwondel met alle nationale geschillen te bemoeien, waarin de nationale belangen van onze volksgemeenschap niet betrokken zijn.

Deze politieke opvatting werd aanvaard en goedgekeurd door de overgrote meerderheid der Belgische bevolking. Alleen enkele « bonzen » uit de socialistische partij meenen hieromtrent er andere gedachten te moeten op nahouden. Igen den wil en den wensch in van de quasi-gemeenschap der openbare meening wenschen zekere valsche profeten van het integraal marxisme ons land te betrekken in allerhande ideologische twisten, waarmede wij heelennal geen uitstaans hebben en geen uit taans willen hebben.

In een hoofdartikel werd aangetoond dat het Blok der Katholieke Partij van België met veel wijsheid eene motie heeft aangenomen, waarbij gevraagd wordt dat de Belgische betrekkingen bij de regering van Rome zou worden hersteld, en dat ons land bij de regering Franco in Spanje zekere vertegenwoordigers zou sturen.

Deze vertegenwoordiging wordt sedert maanden aangevraagd door de overgrote meerderheid van de openbare meening, maar de socialisten hebben geen 24 uren gewacht om tegen dit redelijk voorstel der Katholieken op de brutaalste manier te reageren.

Zoo schrijft « Le Peuple » het volgende: « Op de twee kwesties werd de houding van onzen kameraad Spaak goedgekeurd » door den ministerraad, de katholieke ministers inbegrepen. Toekomstige week zal « Spaak zich eens te meer uitdrukken voor » de parlementaire commissie van buitenlandse zaken.

En het Katholiek Blok met zijn moties blijven steken.

Dergelijke taal is volstrekt onduidelijk. Het gaat er naartoe alsof het « Maison du Peuple » zijne instructies wil overmaken aan 's Konings minister van Buitenlandse Zaken. Het gaat er eveneens naartoe, alsof de socialisten het Katholiek Blok nog aanzien als een zero in het cijfer.

Het Katholiek Blok heeft na rijk overleg en met veel wijsheid goedgekeurd, dat het oogenblik gekomen was, eene andere richting te geven aan zekere nationale opvattingen van het buitenlandsch politiek beleid. Het kan niet meer in bepreking worden gebracht, dat de Katholieke ministers, die deel uitmaken van de regering, er geen andere meening zouden op nahouden dan het Katholieke Blok. Der slijke opvatting ware niet eens denkbaar.

De socialisten willen hier dus de Katholieke ministers op voorhand bedreigen met eene ministerieele crisis, en zij verbieden eveneens den socialistischen minister Spaak zelfs indien deze het zou goedvinden, van richting te veranderen.

Het land voelt er volstrekt geen lust toe te leven onder de dictatuur van eenige socialistische marxisten. Het Brusselsche « Maison du Peuple » heeft geen ukazen uit te vaardigen aan de ministers die de re-hist-oeke he v r t e n v o o r d i g e s z i j n v a n het koninklijk gezag.

Al de Katholieken van België, de Walen evenzeer als de Vlamingen en de Brusselaars, zijn het socialistisch regime van dwang en van bedreiging moe geworden.

Moet er rond deze kwestie een ministerieele crisis opdagen, welnu, wij zullen van onze positie niet afwijken, daar wij hier de grond lagen en de veiligheid van België verdedigen.

Wij mogen aan de socialisten verzekeren dat al de Belgische Katholieken, tot welke straking of schakering zij ook mogen behoren, zich zullen scharen rond het Katholieke Blok, wanneer dit Blok krachtig stand blijft houden bij zijne aangename stelling.

Het zou dital kunnen gaan hard tegen hard.

De tijden van toegevingen van duimleggingen zijn voorbij!

Elkeen zal vooraan zijne verantwoordelijkheid dienen op te nemen.

Voor hetgeen de Katholieken betreft, die staan in deze kwestie paraat en sterk-vertegenwoordigd.

Wij swichten op dit gebied niemand en plots.

Rusland

en de wereldrevolutie

Wat Stalin schrijft.

Stalin heeft een artikel afgekondigd in de « Pravda »:

Het is niet mogelijk, zoo schreef de Soviet-dictator, dat een Sowjet staat langens tijd blijft voortbestaan naast « imperialeistische » « terminen »; ten slotte zal de een of de ander moeten overwinnen en al dit tijdstip gekomen is, wordt een reeks ontzettende conflicten onvermijdelijk.

Het zou ongetwijfeld dwaas en belachelijk zijn, aldus, betoogde Stalin, de ooren te sluiten voor het feit, dat wij, door kapitalistische staten omringd zijn en te meenen, dat onze eeuwige vijanden, de fascistien bijvoorbeeld niet zouden trachten de Sowjet-Unie aan te vallen, zoodra de gelegenheid hiervoor gunstig is.

Even dwaas zou het zijn te willen ontkennen, dat in geval van een nog zoo klein militaire succes de vijand zou pogen in het door hem bezette gebied het Sowjet-stelsel te vernietigen en er een bourgeois-bestuur te herstellen.

Wij leven niet op een eiland, doch te midden van landen, die ons voor een aanzienlijk deel vijandig behandelen en zoodoende voor ons een gevaar van tussehkomst en herstel van oude toestanden vormen. Derhalve verklaaren wij openlijk en onomwonden dat de overwinning van het socialisme in ons land nog geen definitieve overwinning is.

In het artikel, dat drie kolom in de « Pravda » beslaat, leet Stalin den nadruk op de noodzakelijkheid tot « ernstige » krachtingspanning » voor het tot stand brengen van « krachtiger samenwerking » tusseh de Sowjet-werkers en de arbeidersklassen in de bourgeois-landen. Hij acht zulks noodzakelijk tot het organiseren van de politieke hulp welke de arbeidersklasse in die landen dient te geven aan de Russische arbeidersklasse, in geval van een militaire aanval op Sowjet-Rusland.

Stalin heeft het masker weggeworpen.

De brief van Stalin heeft nogal wat ophef teweeg gebracht te Rome, waar men oordeelt dat bedoeld schrijven het bewijs levert, zoo dit er nog noodig was, dat de regering van Moskou en de Komintern elkaar zoodanig aanvullen en volledigen, dat ze aan elkaar gelijkjen als twee mosselschelpen.

De « Popolo di Roma » schrijft: — Stalin heeft het masker weggeworpen en den oorlog- en revolutiekreet geslaakt!

Hiermede is de meening vertoekt van de Italiaansche politieke middens.

De « Messaggero » schrijft zijnerzijds: — Stalin drijft naar de wereldrevolutie.

Volgens Italiaansche meening, staat men hier deze maal voor een openlijke « oorlogsvaardiging » aan den vrede » vanwege Stalin, sprekend en handelend in naam van de Sowjet-Unie, die den strijd wil aanbinden tegen alles en allen die van het vuige, akelige, valsche en verraderlijk bol-jewisme niet willen weten.

Het monster Stalin maakt zich wellicht begoochelin, en over de uitsla- en van dien aange-ondigden strijd: de ontgoochelingen zullen volgen.

De ware aard van het bolchevisme.

De Deutsche pers rekent ook af met de fameuze verklaringen van Stalin. De « Berliner Borsen Zeitung » zegt, dat de ware aard van het boljewisme deze maal duidelijk te voorschijn treedt en zelden zoo klaar werd bekend. Stalin heeft thans toegegeven, dat de Sowjet-Unie betracht zich bestendig te moeten met de binnenlandsche politiek van de andere landen.

De gebeurtenissen der laatste tijden hadden reeds overvloedig aangetoond, dat de officieele ambtenaren van de buitenlandsche sowjet politiek niets anders zijn dan agenten van de bolsjevistische propaganda. Wat men voorheen echter zorgvuldig zocht te verbergen, wordt heden brutaal geopenbaard.

Te Berlijn begrijpt men de houding niet van de Westersche democraties, die met verbintheid als zellagen zijn en die, terwijl ze zich de ware bewakers van den vrede noemen, niet zonderling vinden dat ze in vriendschap leven met een regering wier hoofd de wereld uitdaagt met de woorden: — Ik mobiliseer al de krachten van de Sovjetsunie, om van de wereld een puinhoop te maken!

De wereldrevolutie ontketenen.

In verband met deze verklaringen van Stalin schrijft de « Gazetta Polska » van Warschau, dat de Sowjets terugkeren tot het strijdend kommunisme en tot de opvattingen van Trotsky.

De sovjetbewegingen, zoo zegt dit blad onder meer, hebben een welbepaald

doel, te weten de wereldrevolutie te ontketenen, zoodaer in de fascistische Staten als in de democratische landen, want tusseh beide groepen weigert Stalin eenig onderscheid te maken, wat niemand hoeft te verwonderen.

De Poolse pers doet uitzehijnen, dat de bolsjewisten met meer kracht dan ooit hun propaganda gaan doorzetten in de arbeidersmiddens van alle landen. Een stroom van leugens gaat over de wereld vloeien.

De inrichting van den strijd voor de socialistische wereldrevolutie is een voltrekfeit. De roode bedrivers gaan alle mogelijke middelen aanwenden om hun deel te bereiken. De schuwe propagandist van Moskou willen overal de bevelen van den rooden dwingeland Stalin volbrengen.

Parlementair Nieuws

DE NIEUWE MINISTER VAN MIDDENSTAND EN ECONOMISCHE ZAKEN.

In vervanging van M. Van Isacker, ontslaggever, heeft M. Janson, eer-teminister, de portefeuille van Economische Zaken aangeboden aan M. Piero De Smedt, katholiek provinciaal senator van Brabant, en hoogleraar aan de Leuvensche Alma Mater. M. De Smedt heeft dit aanbod aanvaard. De nieuwe minister van Economische Zaken heeft den gebruikelijken eed afgelegd.

M. P. Desmedt werd te Brussel geboren op 22 Juli 1892. Hij studeerde aan de Leuvensche Alma Mater en verwierf daar het diploma van ingenieur.

Hij werd acht-reefolgens professor, opzieder der bijzondere scholen voor burgerlijke ingenieurs. Hij is lid van de Belgische Vereeniging voor ingenieurs en zilveraars, beheerder van de Vereeniging der Ingenieurs oud-leerlingen van de Bijzondere Scholen van Leuven en lid van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk onderzoek, benevens lid van verschillende Vlaamsche wetenschappelijke vereenigingen.

In 1936 werd M. Desmedt verkozen als provinciaal Senator voor Brabant.

Protest tegen sommige benoemingen.

Onder voorzitterschap van Senator Crockaert vergaderden de Middenstandsgroepen van Kamer en Senaat.

Zij brachten hulde aan den nieuwen minister, doch betreurden dat de heer Van Isacker niet was opgevolgd geworden door een vertegenwoordiger van den Middenstand.

Er werd ook geklaagd over de samenstellingen, waar uiterst links getinte personaliteiten benoemd werden, wijl anderzijds bevoegde personaliteiten van rechts die gansche hun loen aan den Middenstand gewijd hebben, over het hoofd werden gezien. De Middenstandsgroepen hebben eekere benoemingen aanzien als een rechtstreekschen aanslag op hun prestige.

Er werd besloten deze verschillende zaken onmiddellijk aanhangig te maken bij het Directorium van het Blok der Katholieken en te vragen welke houding het tegenover deze feiten zal aannemen.

BIJ DE CHEISTEN DEMOKRATEN.

Partijgangers der 6000 fr. pensioen op 60 jaar.

De christen democratische groepen van Kamer en Senaat hebben het wetsvoorstel te broeken neergelegd door M. Janiaux (sc.) strekkende tot het verleenen van 6000 fr. pensioen op 60 jarigen ouderdom.

De christen democraten zijn bereid dit voorstel te steunen indien het door de regering wordt aangenomen en indien in vervelding de socialisten hun voorstellen steunen inzake de verhooging van den familietoelag en de geboortenvoerzoeding.

De groepen protesteerden verder tegen het feit dat de vrije onderwijzers niet zullen vertegenwoordigd zijn in de jury's die opgericht zullen worden luidens het nieuwe statuut der Staatsagenten.

De reglementeering van den kleinhandel.

De Kamercommissie van Economische Zaken heeft Dinsdagmorgen de voorbereiding voortgezet van het ontwerp tot reglementeering van den kleinhandel.

Een voorstel van den h. Mariën werd verworpen dat er op neerkwam een uitzonderlijke ontwerp te wijlen aan den kleinhandel er een ander aan de groote warenhuizen en de kooperatieven. Met 7 tegen 2 stemmen heeft de commissie zich uitgesproken voor het afhankelijk maken van de opening van elk nieuw groot warenhuis van een vooraangaandelijke toelating van den minister na advies van de Commissie voor economische geschillen.

TERUGGAVE VAN NATIONALE CRISISBELASTING

Wij lezen in het maandblad « De Eigenaar » orgaan tot behartiging der belangen van den onroerenden eigendom in België.

Alhoewel afgeschaff, doet de nationale crisisbelasting nog van zich spreken en een arrest van het Verbrekingshof dd. 1 Juni j.l. brengt er eene merkelijke verbetering aan toe, voor de groot eigenaars.

Men weet dat het bedrag der crisisstaxen voor onroerend goed ging van 1,5 t.h. tot 4,5 t.h. volgens het kadastraal inkomen. Maar was het wel noodig alle kadastraal inkomen van een zelfden persoon samen te tellen om de percentbasis te bepalen 1 Ja, bewerde het beheer, wanneer al de onroerende roederen zich in een en dezelfde sectie der gemeente bevonden. In andere gevallen, was het voldoende den percentsvoot toe te passen op het inkomen van ieder gebouw afzonderlijk genomen.

Het Verbrekingshof heeft deze zienswijze afgewezen. Het verklaart dat de geest van de wet geen enkele gedachte van samenvoeging bevat. Niets in de wettelijke schikking en geeft aanleiding om te laten geloven, dat men het kadastraal inkomen samentrekken moet in eene bepaalde onderstelling.

Een voorbeeld zal dit beter doen uitschijnen.

Een eigenaar bezit 8 eigendommen met een kadastraal inkomen van 7.000 frank ieder, allen gelegen in dezelfde sectie.

In 1936 betaalde die eigenaar aan crisisbelasting 8 x 7000 of 56.000 à 3,5 in 1960 fr., terwijl een eigenaar voor dezelfde eigendommen, met zelfde kadastraal inkomen, maar gelegen in verschillende gemeenten of secties slechts 8 x 7000 of 56.000 à 1,5 is 840 fr. betaald heeft aan crisisbelasting.

Als gevolg: het arrest vroeger door een Beroeps Hof gegeven is verbroken, en de zaak wordt opnieuw voor een ander Beroeps Hof verwezen.

Eene dure, maar welverdiende les, voor het fiscaal beheer.

In alle geval, de eigenaars die er belang bij hebben, zullen goed doen voor 1 Maart e.k. te reklameeren en de rectificatie te vragen voor de 2 laatste dienstjaren.

Het blijft natuurlijk af te wachten wat het gevolg zal zijn.

Aan de Middenstanders

MIDDENSTANDERS, LEEST AANDACHTIG WAT VOLGT.

In den laatste tijd zijn verschillende wetten en koninklijke besluiten verschenen die van groot belang zijn voor alle middenstanders.

1. Onderloopenpensioen: Al onze middenstanders-handelaars, ambachtslieden, kleinvervaarders, zijn ge-ansicht onder de vrije verzekerden. Ze zijn niet verplicht voor het ouderdomspensioen te storten. Willen ze toch het kostelooze pensioen ofwel eene behoorlijke lijfrenten genieten, dan moeten ze regelmatig storten.

2. Gezinsverzoediging: Alle niet-loontrekkelenden, dus alle middenstanders moeten zich aansluiten bij eene compenatiekas en bijdragen betalen. Dezen die werkvolk hebben of gehad hebben, moesten reeds op 1 Januari 1938 aangesloten zijn. De andere zullen binnen kort in regel moeten zijn. Men stelle niet langer meer uit en kieze vrij de compenatiekas waarbij men wil aangesloten worden.

3. Handelsregister: Tot ten laatste 31 Maart 1938 kunnen alle middenstanders die een beroep of een ambacht uitoefenen genieten van de gunstige beslissing, waarbij ze zich kunnen in regel stellen met de wet betreffende de verplichtende inschrijving in het Handelsregister. Tot den 31 Maart 1938 wordt de inschrijving gedaan aan 25 frank. Na dien datum betaakt men 125 frank.

Opvoeding

MOEDERS, LEERT UW KINDEREN GOED SPREKEN.

Kleine kinderen hebben hun eigen taalje en weten de musikale consonanten in de eerste jaren niet te beheerschen. Volwassenen vinden het gewoonlijk alleraardigst om dit brabbeltaalje te hooren en de verukte ouders, grootmoeders en tante stralen van genoegen over baby's redenaarstalent.

Het merkwaardigst is echter, dat sommige kinderen op drie, vier jarigen leeftijd en soms nog ouder zich meermalen op dezelfde gebrekkige wijze blijven uitspreken. Afkass vele woorden worden